

Sygn. akt V CSK 443/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa C. S.

przeciwko B. S.A. w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną,

2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 marca 2018 r. Sąd Okręgowy w C. oddalił powództwo C.S. skierowane przeciwko B. S.A. w G. o zasądzenie kwoty 11.740,76 zł, ewentualnie o unieważnienie w całości, na podstawie art. 12 ust.1 pkt 4 w związku z art. 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, umowy kredytu zawartej 11 sierpnia 2004 r. udzielonego w złotych a indeksowanego do waluty obcej, lub w zakresie wskazanych przez powoda zapisów tej umowy (§ 1, § 10 ust. 6, § 10 ust. 8, § 17 umowy), ewentualnie o ustalenie nieważności tych zapisów na podstawie art. 58 § 2 i 3 k.c.

W apelacji od tego wyroku powód, jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał kwotę 11.740,76 zł i domagał się zmiany wyroku przez uwzględnienie

powództwa. Apelację tę Sąd Apelacyjny w (...) oddalił wyrokiem z dnia 7 lutego 2019 r.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego powód wniósł skargę kasacyjną, w której wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczył na kwotę 111.394 zł, co odpowiada kwocie udzielonego kredytu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez stronę wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1997 r., II CKN 47/97, OSNC 1997, Nr 11, poz. 180; z dnia 9 sierpnia 2005 r., IV CZ 68/05; z dnia 20 października 2010 r., III CZ 42/10; z dnia 2 lutego 2011 r., II CZ 197/10; z dnia 18 marca 2015 r., III CSK 419/14).

Skarżący, oznaczając w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 111.394 zł pomija, że w toku procesu powód dokonał modyfikacji żądania zgłoszonego w pozwie i żądanie zapłaty kwoty pieniężnej określonej na 11.740,76 zł zgłosił jako żądanie główne, a pozostałe żądania, unieważnienia czy stwierdzenia nieważności umowy kredytu, miały charakter żądań ewentualnych. Dodać trzeba, że skarżący w skardze kasacyjnej formułując zakres zaskarżenia wskazał, iż wyrok Sądu Apelacyjnego skarży w całości. Z tak oznaczonym zakresem zaskarżenia pozostaje w zgodzie wniosek kasacyjny, z którego wynika, że skarżący domaga się zmiany wyroku przez uwzględnienie powództwa. Z powyższego, więc wynika, że skarżący nie kieruje skargi kasacyjnej li tylko przeciwko oddalonym żądaniom ewentualnym, co mogłoby mieć wpływ na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Zgodnie z przyjętą w orzecznictwie Sądu Najwyższego zasadą, przepis art. 21 k.p.c. nakazujący przy kumulacji roszczeń przyjmować za podstawę

obliczenia wpisu ogólną wartość połączonych roszczeń, nie odnosi się do żądań ewentualnych i alternatywnych. Skoro więc przy zgłoszeniu żądania głównego i ewentualnego wykluczona jest kumulacja ich wartości, to zagadnienie, wartość którego z tych żądań wyznacza wartość przedmiotu sporu orzecznictwo rozstrzygnęło w ten sposób, że decyduje wartość żądania głównego, jeżeli ma ono postać sumy pieniężnej. Wartość żądania ewentualnego niemającego charakteru sumy pieniężnej decyduje o wartości przedmiotu zaskarżenia wówczas, gdy żądanie główne zostanie prawomocnie oddalone (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 sierpnia 2007 r. V CZ 68/07; z dnia 6 grudnia 2006 r., IV CZ 96/06; z dnia 20 maja 1987 r., I CZ 55/87, OSNC 1988 nr 11, poz. 160; z dnia 20 kwietnia 1966 r., I CZ 29/66, OSPiKA 1967 nr 2, poz. 36).

W świetle powyższego, oznaczenie przez skarżącego w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia kwotą odpowiadającą wartości roszczenia ewentualnego (przy jednoczesnym zaskarżeniu wyroku również w części oddalającej powództwo główne), a więc w taki sposób, aby sprawa spełniła kryterium *ratione valoris* tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, nie może odnieść skutku.

W świetle powyższego, skarga kasacyjna, jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu, co Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398² § 1 i art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c.

